

Työkuulumisia, opiskelua ja vuoren valloitusta

Terveisiä Suomesta, jonne saavuin Tansaniasta juhannusaattona. Olen nyt asettunut kesäkotiini Pulkkilan Laakkolaan ja aloittelen kesälomaani. Elokuussa vierailen Suomen kannattajaseurakunnissani kertomassa Tansanian kuulumisia ja tapaamassa teitä, rakkaat ystävät ja tukijani.

Aika on vierähtänyt—Nyt istun Tansanian Airwaysin koneessa matkalla kohti Dar es Salaamia, josta lennän edelleen Dohan kautta Helsinkiin. Odotettu kesäloma ja hengähdystauko on alkamassa. Arushassa on nyt kylmä aika, sisällä kylmempi kuin ulkona, jossa aamuisin saattaa olla vain vähän toistakymmentä astetta. Päivällä tosin lämpenee, varsinkin jos aurinko paistaa. On mukava vaihtaa Arushan talvi Suomen kesään!

Kolmen viimeisen kuukauden aikana on tapahtunut todella paljon. Huhti-kesäkuulle mahtuu kolme Kairos-kurssia, Kumppanikirkon vuosikokous, opiskeluja sekä yksi vuorikiipeily. Toukokuussa hyvästelin haikein mielin naapurin Johannan ja pienet pojat, Danielin jäädessä vielä lopettelemaan työtään Fidan maakoordinaattorina. Korpelan perheen kanssa tapasimme päivittäin, naapureja kun olimme. ja meille muodostui lämmin, mukava suhde; Johanna oli lenkki- ja shoppailukaverini, pojille olin Afrikan isoäiti, bibi ja monet kaupunki- ja lounastelureissut teimme yhdessä.

Online - opiskelua

Toukokuulle ei oltu suunniteltu Kairos-kurssia, niinpä päätin ottaa yhden internetissä tarjotun kurssin mobilisoinnista eli siitä, miten voimme tehokkaasti opettaa ja innostaa kirkkoja Jeesuksen lähetyskäskyn täyttämiseen. Kurssin järjesti GMMI (Global Mission Mobilization Initiative), jonka toimisto sijaitsee Thaimaassa, mutta opiskelijoita on ympäri maailmaa. Oli mielenkiintoista paneutua tämän järjestön materiaaliin. Paljon samoja periaatteita ja teemoja kuin Kairoksessa, mutta myös uusia oivalluksia ja löytöjä, joita voin laittaa käytäntöön opetustehtävissäni.

Kairos-kursseja ja FPCT:n vuosikokous

Huhtikuussa meillä oli Kairos-kurssi Arushassa, Tansanian kotikirkossani. Kokeilimme Kairos-tiimin kanssa ensimmäistä kertaa Tansaniassa usein Suomessa käytettyä kahden viikonlopun mallia Kairos-kurssin järjestämisessä. Ajattelimme, että näin myös työssä käyvät pääsisivät mukaan.

Kohtasimme kuitenkin monia haasteita. Totesimme, että sunnuntaina ei kannata pitää kurssia, koska useat fasilitaattorit ovat pastoreita, joten he palvelevat omissa kirkoissaan, ja myöhästyvät kurssilta. Myös useat opiskelijat ovat vastuunkantajia kirkoissaan. Lisäksi jouduimme kirkossa olleiden hautajaisten vuoksi siirtämään toisena viikonloppuna kurssia päivällä eteenpäin. Kaikki tämä vaatii sopeutumista ja kärsivällisyyttä, jota usein venytetään. Suunnitelmat ja aikataulut saattavat yllättäen muuttua, eikä auta muuta kuin joustaa.

Vastoin käymisestä huolimatta kurssiohjelma toteutui, ja todistuksen sai kurssin päätöspäivänä 22 onnellista opiskelijaa. Iloitsimme yhdessä myös siitä, että läheisimmän työkaverini Rukyaan vaimo, Betty, samoin kuin toisen fasilitaattorin vaimo, Shangwe, osallistuivat kurssille. Betty tuuletti iloisesti saapuessaan hakemaan todistusta! Kurssin jälkeen evaluoidessamme juuri päättynyttä Kairos-kurssia totesimme, että tästä lähtien pidämme Tansaniassa pääsääntöisesti yhden viikon kurseja.

Tehtäviä mietitään yhdessä

Betty iloitsee kurssitodistuksen saadessaan / Onnelliset valmistuneet alla

Vuosikokous Dodomassa

Kesäkuun alussa ajoin työkaverini Rukyaan kanssa Dodomaan kumppanikirkkomme FPCT:n (Free Pentecostal Church of Tanzania, Tansanian vapaa helluntaikirkko) vuosikokoukseen yhdessä muutaman muun pastorin kanssa. Keski-Tansaniassa sijaitsevaan maan pääkaupunkiin Dodomaan oli kokoontunut noin 1000 johtavaa pastoria ja piispaa vuosittaiseen kokoukseen. Oli juhlallista nähdä iso sali täynnä parhaimpiinsa pukeutuneita pastoreita tummissa puvuissaan. Eri työmuotojen ja osastojen johtajat kertoivat, mitä vuoden kuluessa oli tapahtunut, esimerkiksi kuinka monta kirkkoa tai rukouspiiriä oli perustettu, miten sosiaaliset auttamisprojektit olivat edenneet, ja mitä Raamattuopistoille kuuluu. Ilahduttavaa oli todeta, että toisena iltapäivänä evankelioimis- ja lähetystyön pohtimiseen käytettiin paljon aikaa. Keskustelu oli vilkasta, kun mietittiin, miten Tansanian 30:lle vielä saavuttamattomalle heimolle voitaisiin viedä evankeliumin ilosanoma. Todettiin, että kyse ei kuitenkaan ole ensisijaisesti rahasta, vaan siitä, kuka on valmis lähtemään. Tässä yhteydessä sain myös lyhyesti kertoa Kairos-työstä, joka voi toimia yhtenä työkaluna, kun

koulutamme ja innostamme työntekijöitä lähtemään uusille alueille. Oli myös ilo tavata monia vanhoja ystäviä sekä entisiä opiskelijoitani.

Dodoman Vuosikokouksen osanottajia, Suomenruotsalaisia edessä

Tansanian rannikolle

Dodomasta jatkoimme rannikolle Dar es Salaamin pohjoispuolelle Bagamoyoon. Arushan kylmyys oli jäänyt taakse jo Dodomaan saavuttuamme, mutta nyt pääsimme kunnolla nauttimaan lämpimästä rannikon säästä. Kairos-kurssille oli kokoontunut 26 rannikon evankelistaa ja pastoria, jotka innokkaasti imivät kaiken mahdollisen tiedon ja paneutuvat kurssitehtäviin suurella antaumuksella. Tämä viikko aloitti pidemmän lähetyskoulutuksen, jonka opetusohjelma varustaa työntekijöitä tavoittamaan rannikon muslimeja ystävysevankelioinnin ja raamattupiirien perustamisen kautta. Kurssin aikana moni kiitteli opetusta, ja totesi, että kurssi on sytyttänyt heitä näkemään saavuttamattomien heimojen haasteen entistä syvemmin ja avartanut heidän kuvaansa Raamatun sanomasta ja Jumalasta, jonka sydän sykkii maailman kaikille kansoille ja heimoille. Oli kunnia saada FPCT:n Evankelioimis- ja Lähetysosaston johtaja Geoffrey Ayo myös oppilaaksi kurssille. Tässä kulttuurissa ei ole ihan tavallista, että johtaja osallistuu "tavallisten evankelistojen" kanssa samaan koulutukseen☺

Bagamoyon Kairos-kurssin fasilitaattorit: vieressäni saksalainen Hanna Morogorosta, Godson ja Rukyaa Arushasta, Paulo Dodomasta ja Samson Darista. Hanna ja Samson olivat ensimmäistä kertaa fasilitoimassa.

Ryhmäkeskustelut ovat olennainen osa kurssia

Paulon ryhmän loppusiunaus

Viikonloppuna saimme pitää pari vapaapäivää. Minulla oli ilo nauttia lähettitovereideni Ruut ja Jouko Nygrenin vieraanvaraisuudesta. Lauantai-iltapäivällä vietin muutaman tunnin rannalla, pulahhtaen väliin Intian valtameren lämpöisiin aaltoihin. Meriterapiaa parhaimmillaan!

Maanantaina suuntasimme auton nokan kohti etelää, Lindin kaupunkia. Siitä jatkoimme vielä hyvän matkaa kohti Mwaraa, aika lähelle

Mosambikin rajaa. Lindin Ruossa alkoi samanlainen lähetyskoulutus kuin Bagamoyossa, ja täälläkin se alkoi Kairos-kurssilla. Nyt meillä oli 29 innokasta opiskelijaa, jotka tulivat enimmäkseen läheiseltä rannikolta, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Tunneilta ei myöhästytty, siitä piti huolen tarmokas nuorimies Daudi Zanzibarilta. Hänet oli valittu kurssin ajaksi ”pitämään kurssilaiset ja fasilitaattorit ruodussa”, eli seuraamaan tarkkaan annettua päiväohjelmaa.

Ruon alue on valtava cashew-pähkinä metsä, jonka keskelle on aikoinaan rakennettu maatalouskoulu ja myöhemmin Secondary-koulu (yläaste-lukio). Kurssi pidettiin alueella olevassa kirkossa, jota ympäröivät koulurakennukset ja henkilökunnan talot. Me jouduimme hankkimaan majoituksen muualta, noin 15 km:n päässä olevassa kylässä sijaitsevasta vierastalosta. Aamuin, illoin ajoimme Ruohon ja takaisin. Kulkemastamme tieosuudesta viisi kilometriä oli kapeaa, kuoppaista hiekkatietä, jota cashewnut-puut reunustivat.

Matkalla kohti Lindiä pysähdyimme ostamaan lounaaksi maukasta kalaa. Rukyaa valitsee parhaat.

Yhtenä iltana päätimme tehdä vierailun Intian valtameren rannalle, olivathan jotkut fasilitaattoreista ensimmäistä kertaa Tansanian rannikolla käymässä. Niinpä ajoimme Lindiin, saadaksemme hieman

nauttia merestä ja sen tuoksusta. Miten ihanalta tuntuikaan kävellä pehmeässä hiekassa ja vilvoitella varpaitaan lämpimässä merivedessä. Rentouttavan illan päätteeksi sain syödäkseni mustekalaa, tuota Intian valtameren ainutlaatuista herkkua. Tansanialaiset sisämaasta tulleet kollegani pitäytyivät turvallisesti kalassa tai kanassa.

Yhdestä virkistävästä vapaaillasta huolimatta voimat alkoivat olla aika vähissä toisen peräkkäisen Kairos-kurssin myötä. Tiiviit opetuspäivät, illat kurssilaisten tehtäviä lukien ja korjaten, lämpö ja päivittäinen ajaminen majataloon ja takaisin, söivät voimiamme. Viimeisenä päivänä väsymys muuttui kuitenkin iloksi, kun jaoimme opiskelijoille todistukset. He puolestaan muistivat meitä antamalla jokaiselle fasilitaattorille pussillisen Cashew-pähkinöitä.

Saimme Lindin Ruohon kaksi uutta fasilitaattoria. Moses ja Silas Arushasta tulivat auttamaan, kun Hanna, Paulo ja Samson palasivat ensimmäisen viikon jälkeen koteihinsa. Tässä Godson, Moses ja Silas kanssani nauttimassa merestä.

Kiitollisin mielin aloitimme reilun 1100 kilometrin matkan kohti pohjoista. Onneksi meitä oli kolme kuskia, joten saatoimme vuorotella.

Pimeällä ei suositella ajamista, mutta koska matka oli pitkä, emme täysin voineet välttyäkään pimeässä ajolta. Minäkin sain ensimmäisen varsinaisen pimeällä-ajo-kokemukseni. (Jos lähdemme pimeällä, pyydän yleensä jonkun työkaverin ajamaan.) Kun vastaan tulee kapeahkolla tiellä koko ajan rekkoja, joiden valot osoittavat suoraan silmiin, saa siinä kyllä kieli keskellä suuta ajaa, ja huokailla Jumalan puoleen, varjelusta pyytäen.

Puolentoista ajopäivän jälkeen pääsimme vihdoin turvallisesti kotiin Arushaan sunnuntai-iltana. Koko matkalle kertyi kilometrejä lähes 3000. Jäseniä kolotti pitkän istumisen jälkeen ja muutaman päivän lepo tuli tarpeeseen. Liikenteessä on todellakin monia vaaroja hurjastelevien bussien, pitkien rekkojen ja poukkoilevien moottoripyörien takia. Jokaisesta turvallisesta matkasta oppii olemaan kiitollinen!

Tulivuoren valloitus

Ennen pitkää matkaa rannikolle kesäkuussa, toukokuu loppui tulivuoren valloitukseen. Voit lukea tästä vuoren valloituksesta blogissani

<http://paivihuippujajatasankoja.wordpress.com/>